

תת"ע 6604/06/21 - מוהנד דראושה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6604-06-21 מדינת ישראל נ' דראושה
תיק חיצוני: 10156557331

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מוהנד דראושה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.7.21 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,400 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט אך מעולם לא קיבל זימון לדיון. טען כי נודע למבקש אודות פסק הדין רק כשפנה למרכז לפניות נהגים ומעולם לא קיבל עותק מפסק הדין. טען כי בתיק בית המשפט לא קיים עותק של אישור מסירה. טען כי מדובר במבקש נורמטיבי בן 37, נשוי ואב לילד, וכי הוא מכחיש את ביצוע העבירה. טען כי למבקש טענות הגנה טובות. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין חמור וביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי זימון לדיון נשלח למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד הפנים וחזר בציון "לא נדרש", ומכאן חזקה שנמסר כדן. טענה כי המבקש בחר שלא להתייצב לדיון ללא מתן הסבר המניח את הדעת ולא פירט סיכויי הגנתו.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. מעבר לכך, המבקש לא פירט טענות הגנתו כאשר נסיבות המקרה תוארו בדו"ח בפירוט ולא מצאתי כי נפלו כשלים ראייתיים בדו"ח. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום עיוות דין למבקש.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.